Udvalget finder sig foranlediget til at udtale sin Tilslutning til Ministeriets Slutningsbemærkning.

Mindretallet (Th. Nielsen) skønner ikke, at det nogen Sinde er lykkedes hverken for de Herrer Statsrevisorer Dresing og Dinesen eller for Udvalgets Flertal at godtgøre, at foreløbige Finanslove ere i Overensstemmelse med Grundloven. Derimod er det en Kendsgerning, at de ere i absolut Strid med den tidligere traditionelle Opfattelse i de ledende politiske Kreser, ifølge hvilke man gik ud fra, at foreløbige Finanslove ikke havde nogen grundlovmæssig Berettigelse, og at de stod i bestemt Modsætningsforhold til det konstitutionelle Liv overhovedet. Det nuværende Ministerium har i Henseende til Udstedelse af foreløbige Finanslove og til deres Indhold brudt en fuldstændig ny Bane, men det vil næppe nogen Sinde lykkes at faa Rigsdagens Godkendelse af de Statsregnskaber, som ere opgjorte og aflagte i Henhold til foreløbige Finanslove. Mindretallet kan kun beklage denne Tilstand, som bevirker, at Rigsdagen ikke har den Indflydelse paa den finansielle Lovgivning, som den efter Grundloven bør have. Statsregnskabet afgiver en Række af Eksempler paa afholdte Udgifter, der staa i Strid snart med Beslutninger i det ene Ting og snart i det andet. Denne finansielt uholdbare Tilstand virker efter Mindretallets Opfattelse lammende paa Rigsdagens Arbejde i det hele, og den virker demoraliserende i Befolkningen. Mindretallet skal i øvrigt henvise til tidligere Udtalelser (jvfr. Rigsdagstid. for 1887—88, Tillæg B. Sp. 25—26, for 1888—89, Till. B. Sp. 18—19, for 1889—90, Till. B. Sp. 6—9 og for 1890—91, Till. B. Sp. 36—38). Man skal i Henhold til disse Betragtninger opfordre Landstinget til at tiltræde Høgsbros og Hørups Indstilling og at nægte sin Godkendelse af det aflagte Statsregnskab for 1889—90. Mindretallet har under disse Forhold lige saa lidt som Flertallet Grund til at fordybe sig i Betænkningens Enkeltheder; kun efterfølgende Punkter skal man tillade sig at fremdrage.

§ 3. 4. d. (Vestindien. Betænkningen S. 36—37). Mellemregningen med Kolonialkassen i Vestindien er ifølge Statsregnskabet for 1889—90 vokset til 3,689,038 Kr. 87 Ø. og efter det sidste Statsregnskab til 4,004,841 Kr. 99 Ø. Staten har udestaaende hos private i Vestindien, foruden de tidligere som uerholdelige afskrevne Summer, 666,317 Kr. 92 Ø.; Resttilgodehavendet af Laanet af 16. Juni 1876 er 564,366 Kr. 72 Ø., Renterestancer paa samme vare den 31te Marts 1890 i alt 136,167 Kr. 96 Ø., Laan til Fællessukkerkogeriet = 1,414,784 Kr. 57 Ø. og Renterestancer 31te Marts 1890: 506,425 Kr. 28 Ø. eller i det hele over 7¼ Mill. Kr. Mellemværendet med Vestindien vokser Aar for Aar med ca. ½ Mill. Kr. Mindretallet henholder sig til Statsrevisionens Betænkning og til tidligere Bemærkninger om dette Punkt.

§ 21. Det lærde Skolevæsen. VI. (Statsrevisorernes Bet. S. 220). Det fremgik af Statsregnskabet for 1888—89, at der til Latinskolen i Aalborg var forbrugt 272,398 Kr. 79 Ø. Af Betænkningen og Regnskabet ses det, at der yderligere er anvendt 58,405 Kr. 53 Ø. eller i alt 330,804 Kr. 32 Ø. Dette er en aldeles urimelig Kapitalanvendelse til en almindelig Latinskole, og Mindretallet finder en saadan Ødslen med Statsmidler uforsvarlig.

§ 26. Justitsministeriet. Overordentlige Udgifter, Posterne 9, 17 og 18. (Statsrevisionens Betænkning S. 346.) Statsrevisionen begærede nærmere Oplysning af Ministeriet om Anvendelsen af disse Summer allerede den 8de Maj, men endnu den 14de September var der ikke, trods fornyet Henvendelse, indløbet noget Svar. Der savnes derfor en Redegørelse for Anvendelsen af nævnte Bevillinger. Ifølge Betænkningen S. 341, 372, 374 og 375 har der ogsaa fundet Sendrægtighed i Besvarelsen Sted i Henseende til Forespørgsler,